
Om half zes klinkt de waldhoorn: 'Opstaan slaapkoppen!'

*Spannende kindernachtsafari
in nationaal park De Hoge Veluwe*

Boswachter Henk Ruseler van nationaal park De Hoge Veluwe verzorgt in de zomervakantie al vijftien jaar nachtsafari's voor kinderen. Bij uitzondering mocht een verslaggever mee. Een belevenis om nooit meer te vergeten.

Annelies Barendrecht

Om zes uur 's avonds is het verzamelen bij de ingang van het park in Hoenderloo. De bagage wordt vervoerd in een busje, de negen jongens en vijf meisjes tussen de 8 en 12 jaar gaan te voet richting het kamp. Natuurgidsen Joyce en Theo en vrijwilliger Patrick begeleiden de groep. Na een paar honderd meter klinkt er gesnik. Een meisje heeft heimwee. Joyce neemt haar onder haar hoede. Het regent en niet zo'n

beetje ook. Sommigen zijn zo slim geweest laarzen aan te doen, anderen soppen in hun sportschoenen. Maar de stemming zit er in, vol verwachting klopt ieders hart.

BLIKSEM Lois en Bloeme zijn nichtjes. Ze gaan wel vaker samen op stap. Met oma naar musea of kamperen op Terschelling. En nu dus deze nacht in het bos. Een beetje spannend vinden ze het wel, want wat als ze plotseling op een wild zwijn stuiten? Joyce vraagt iedereen om stil te zijn, want wilde dieren houden nu eenmaal niet van menselijke geuren, geluiden en bewegingen. Een dode boom roept vragen op. Hoe is die boom aan zijn einde gekomen?, vraagt Theo. Door de bliksem, daar is iedereen het gauw over eens. Of het slim is om onder een boom te schuilen?, vraagt de boomlange natuurgids. Dat is een lastige vraag. Niet dus, want de bliksem verspreidt zich via de wortels, via het water wat daar in zit. Als je onder een boom wilt gaan zitten, neem dan een den. Daar loopt het water langs de stam de grond in.

WEINIG LUXE Twee uur later heeft iedereen zich geïnstalleerd in het kamp. In de jongens- of meisjestent. Waar de één het zich gemakkelijk maakt met een dik matras, heeft de ander een opblaasmatje. Het regent nog steeds, alles is klam in de tent. Boswachter Henk heeft nog wat huishoudelijke mededelingen. Over het toilet bijvoorbeeld. Dat is niet meer dan een gat in de grond, maar uitwijken naar de vrije natuur is wel zo fijn, raadt hij de kinderen aan. Er is limonade en

---

een trommel vol koekjes die rond en rond gaat. Met de tenten ingericht, de zaklantaarn op zak en een verrekijker om de nek is het vervolgens tijd om op pad te gaan. Nu om gericht naar wild te speuren. Praten is taboe, buiten de paden lopen eveneens.

DAMHERTEN De groep verplaatst zich naar de bosrand. Henk heeft er al een patrouille op zitten. De boswachter weet waar het wild zit, daar koerst hij op af. Op zo'n honderd meter afstand staan vier damherten in het vrije veld. Kop in de lucht, ruikend, maar rustig. De kinderen moeten zich zo onzichtbaar mogelijk maken, bepaalt Henk. In het bos blijven en vooral niet het vrije veld inlopen.

Even later maakt een stel zwijnen met een sliert kleintjes hun opwachting. Knorrend scharrelen ze wat rond in de bosjes, prima zichtbaar met het blote oog. Met de verrekijker komt alles nóg dichterbij. Van zo dichtbij heeft zelfs Henk het nog nooit meegemaakt. De kinderen zijn muissstil, onder de indruk van de aanwezigheid van al het wild. Damherten, edelherten, reeën en zwijnen, alleen de moeflons laten zich niet zien.

ZINTUIGEN Het is donker als de groep zich in beweging zet richting kamp. Met zaklantaarns in de aanslag lopen de inmiddels vermoeide safarigangers langzaam door. Op het fietspad moet iedereen verder op eigen gelegenheid, met twintig meter afstand tussen de één en de ander. Het is de bedoeling dat je alle zintuigen open zet, legt Henk

uit. Dus kijken, luisteren, ruiken, voelen....

Dan kom je misschien vleermuizen tegen of een nachtzwaluw en hoor je roofvogels. En inderdaad, de vleermuizen fladderen in de rondte, af en toe steken ze af tegen de donkere lucht. Niet elke deelnemer is er gerust op dat dit avontuur goed afloopt en zoekt daarom aansluiting bij een voorganger op het fietspad.

STERKE VERHALEN Het is half twaalf als de groep terug is in het kamp. Henk heeft het kampvuur al aangemaakt en stokken met brooddeeg staan klaar om geroosterd te worden boven het vuur. De thee is zeer welkom en zelfs verbrand brood is een delicatessen. Wie een sterk verhaal kent, mag het vertellen. Maar die zijn niet zo sterk als het spookverhaal van Henk. Over boer Bart die nog steeds rondwaart rond het kampement. De kinderen luisteren ademloos, vergeten dat het al lang kinderbedtijd is. Om half één helpt er geen lieve moeder meer aan, iedereen moet naar bed. Zonder tandenpoetsen of een washandje over het gezicht kruipen de kinderen voldaan in hun slaapzak. Niet voor lang, want om half zes blaast Henk alweer op zijn walddoorn. „Opstaan slaapkoppen!“ Het vuur smeult nog wat na, de thee is warm en de ontbijtkoek gaat er letterlijk in als koek. Tijd om rustig wakker te worden, is er niet bij, want er moet opnieuw naar wild worden gespeurd. Het is droog, een beetje mistig, het belooft een mooie dag te worden. Wat minder gemotiveerd dan de avond

ervoor, zet de groep zich in beweging. Ze hebben alles al gezien, weten ze. Het wordt nu alleen nog maar meer van hetzelfde. Bij het zien van enkele reeën die opdemen in de mist pakken ze geroutineerd hun verrekijker. De natuurgidsen wijzen ze onderweg op bijzonderheden. Zoals de gele vlasleeuwenbek en beukenblaadjes waar je fluitjes van kunt maken om reebokken te lokken. Dat spreekt de kinderkaravaan aan. Binnen de kortste keren blaast iedereen zijn toetertje mee.

INTENS Tegen achten is de fut eruit. Henk kent zijn pappenheimers en heeft Joyce en Theo aan het smeren van heel veel boterhammen gezet. Er wordt gebunkerd, want er is hard gewerkt. En dan komt het eind in zicht. De tenten moeten ontruimd worden, de bagage in de tassen gepropt. Er mag geen papertje achterblijven op het terrein. Nu nog een dik half uur lopen en dan zit het kamp erop. Eigenlijk was het een hele lange nacht, maar wel een intense, leerzame en gezellige nacht. Er zijn kinderen die elk jaar weer meegaan, het blijft leuk om wild te spotten. En na een nacht in de tent wacht thuis weer het eigen bed!
Er zijn volgende week nog twee nachtsafari's voor kinderen van 8 tot en met 11 jaar. Bij het sluiten van deze krant was er alleen nog plek op dinsdag 15 augustus. Meer informatie op de website www.hogeveluwe.nl.

■ Brood roosteren rond middernacht in het kampvuur.